

[Weikop.]

hvordan forholdene i øvrigt lå, skulle alle restriktioner væk. Retsforbundet har aldrig nogen sinde villet samarbejde med andre partier, da det var i opposition, for at tilvejebringe et fornuftigt grundlag også med henblik på liberaliseringen. Først da retsforbundet fik 3 taburetter, ville man begynde at være fornuftig, og så ville man forhandle. Altså, det er forskellen mellem retsforbundet og mit parti, at vi altid søger at finde frem til et fornuftigt grundlag, også når det drejer sig om liberalisering.

Den højtærede minister spurgte, om man kunne vente støtte fra det konservative folkeparti, når der var tale om liberalisering, og den højtærede minister nævnede noget om, at vi i januar måned ikke var særlig venligt stemt over for en liberalisering. Jeg kan kun svare, at jeg ved ikke, hvad den højtærede minister sigter til; men jeg kan sige dette, at et hvilket som helst liberaliseringsforslag, som den høje regering vil komme med i valutaudvalget, vil vi støtte — det vil vi støtte. Jeg kunne dog godt lide så samtidig at spørge den højtærede minister: hvor megen støtte har den højtærede minister fået fra sin store regeringspartner, når det her drejer sig om at liberalisere med hensyn til oliefyr og mange andre ting? Jeg rettede netop i min tale det spørgsmål til den højtærede minister, om der ikke var mange ting, der her kunne drøftes. Jeg kan godt se, at det er uhyre vanskeligt for ministeren, når der bliver presset på fra den ene og den anden side med krav om, at der ikke må udstedes valutabevilling til det ene og det andet. Tager jeg fejl, højtærede minister, så sig til! Men jeg tror ikke, jeg tager fejl i dette. Den højtærede minister ved imidlertid nu, hvor vi står i henseende til liberaliseringen.

Man fik nærmest indtryk af, at alt var såre godt. Det var af hensyn til retsforbundet, at alt dette skulle siges om, hvor meget den højtærede minister har liberaliseret. Vi får sendende så meget papir, så mange tryksager — i dette land er vi snart ved at drukne i papir — men vi har fået en glimrende bog, der hedder „Danmark og de europæiske markedsplaner“; i dens nr. 1, der handler om markedsplaner og erhvervsudvikling inden for industrivareområdet, kan man på side 98 læse følgende:

„I de sidste par år har den liberalisering af importen, der fremgår af liberaliseringsprocenterne, over for OEEC-landene kun vist ringe fremskridt.“

Jeg går ud fra, at det, der står i denne bog, ikke er helt forkert. Jeg nævnede netop før, hvad omlægningen til dollarimport egentlig betød for en større indførsel som helhed. Det kan vi senere vende tilbage til og få klarhed over.

Jeg forstår godt, at den højtærede minister tillagde de omtalte prisundersøgelser vægt, men jeg er ikke — i hvert fald ikke endnu — helt sikker på, om disse prisundersøgelser har ført til det resultat, de skulle, og at der virkelig er tale om en så udvidet import på det pågældende område, at der kan opstå konkurrence. Jeg tror, at det i nogle tilfælde er — undskyld, jeg siger det — de rene lapperier.

Jeg kan kun gentage, at vi fra vor side vil tage alle rimelige og fornuftige hensyn, og vi vil som sagt støtte den højtærede handelsminister i al den liberalisering, som har fået socialdemokraternes tilslutning.

Handelsministeren (Philip): Når jeg for lidt siden brugte ordet struktur, var det jo ikke langt fra det, som det ærede medlem hr. Chr. Christiansen mente med ordet beskæftigelse. Vi har oplevet 26 års importregulering; dansk industri, dansk håndværk og i det hele taget dansk erhvervsliv er blevet præget af disse mange års importregulering, og vi har derigennem fået en anden beskæftigelse, en anden fordeling af vor arbejdskraft, end vi havde fået, hvis vi havde haft frie forhold, og ville få, hvis vi med ét slag gik over til frie forhold. Når det er tilfældet, må man tage fornuften i betragtning, når man liberaliserer, for man må regne med, at en omstilling fra én industriel fordeling til en anden ikke kan ske fra den ene dag til den anden, men må ske gradvis; her kan så være tale om, at det går noget hurtigere eller noget langsommere, men jeg tror, alle er enige om, at det må ske skridt for skridt, og dér må man netop tage hensyn bl. a. til den beskæftigelsesmæssige side af sagen.

Jeg skal i øvrigt ikke komme ind på ret meget af det, der blev sagt i anden omgang. Kun synes jeg, at det ærede medlem hr. Weikop ikke skulle have nævnt dette med